Krótka historia Cesarstwa, tom IV

Krótka Historia
Cesarstwa
Tom IV

spisał
Stronach k'Thojj III,
cesarski historyk

ierwszy tom niniejszego opracowania opisywał pokrótce dzieje pierwszych ośmiu Cesarzy Tamriel, począwszy od Tibera I. W tomie drugim autor zajął się Wojną o Czerwony Diament i sześcioma władcami z tego okresu. Tom trzeci opisywał problemy trzech kolejnych panujących - skłóconego z radą Uriela IV, władającego niewydajnie Cephorusa II i heroicznego Uriela V.

W chwili śmierci Uriela V w dalekim i wrogim Akavirze jego syn miał zaledwie pięć lat. Oprócz niego jedynym potomstwem zmarłego Cesarza były bliźniaczki Morihatha i Eloisa, narodzone z morganatycznego związku skonsumowanego tuż przed wyruszeniem na zamorską wyprawę wojenną. W roku 290 trzeciej ery nastąpiła ceremonia koronacji Uriela VI, jednak ograniczoną regencję aż do osiągnięcia przez niego pełnoletniości miała sprawować matka, Thonica. Faktyczna władza spoczywała nadal w rękach Rady - tak zresztą, jak to miało miejsce już od czasów Katariah I.

Rada i regentka tak bardzo chwalili sobie swoje rządy (a zwłaszcza możliwości prawodawcze i związane z nimi nieczyste często dochody), że Uriel VI pełnię władzy uzyskał dopiero w roku 307, w wieku lat dwudziestu dwóch. Nowy władca zasiadł na tronie nie mając w zasadzie żadnej realnej władzy - oprócz prawa cesarskiego weta.

Było to jednak prawo, z którego korzystał regularnie i z uporem, doprowadzając w roku 313 do ponownego faktycznego objęcia przez siebie pełni władzy nad państwem. Z pomocą dawno niewykorzystywanych siatek szpiegowskich oraz oddziałów gwardyjskich zmuszał członków Rady (siłą lub podstępem) do podporządkowania się jego rozkazom, mając najwierniejszą sojuszniczkę w przyrodniej siostrze Morihacie - zwłaszcza po jej małżeństwie z baronem Ulfe Gersenem z Zimowej Twierdzy, które przywiodło ją do

wielkiej fortuny i znaczenia. Mędrzec Ugaridge rzekł niegdyś, że „Uriel V podbił wprawdzie Esroniet, ale jego syn dokonał jeszcze większego wyczynu - pokonał Radę Starszych".

Uriel VI spadł z konia na polowaniu i nie zdołali go reanimować najznamienitsi znachorzy Tamriel. Rządy przejęła jego ukochana siostra - Moribatha, dwudziestopięciolatka opisywana przez ówczesnych dyplomatów jako „najpiękniejsza istota w całym Tamriel". Z pewnością nie można jej odmówić doskonałego wykształcenia, żywotności, atletycznej sylwetki i obycia w polityce - sprowadziła do stolicy Cesarstwa Profesora Skyrim i stworzyła dopiero drugiego maga bitewnego w historii Tamriel po sławnym towarzyszu Tibera Septima - Jurinie Arctusie.

Moribatha dokończyła dzieło swojego brata, czyniąc z Cyrodiilu doskonale funkcjonujący mechanizm w pełni podporządkowany Cesarzowej (a później także Cesarzom). Poza Cesarską Prowincją jednak państwo pogrążało się w chaosie - od czasów Cephorusa II nikt nie starał się powstrzymywać otwartych powstań i rewolucji. Zaczęła to robić dopiero Moribatha, dokładnie planując swoje uderzenia i z wolna pokonując buntowniczych wasali, uważając, aby zawsze mieć dość sił na każdym odcinku frontu.

Kampanie Cesarzowej były jednym wielkim pasmem oszałamiających wprost sukcesów, jednak ich wolne tempo często doprowadzało członków Rady do rozpaczy; mówi się, że to właśnie było powodem, dla którego Argonianin imieniem Thoricles Romus miał jakoby wynająć skrytobójców, którzy zabili Moribathę w roku 3E339 - w rewanżu za odmowę wysłania wojsk do jego ukochanych Czarnych Mokradeł... Romus szybko trafił przed sąd, a następnie do kata - mimo, że do samego końca twierdził, że jest niewinny.

Żadne z dzieci Cesarzowej nie dożyło jej śmierci, cztery lata wcześniej zmarła też jej siostra, Eloisa. W tej sytuacji następcą tronu został dwudziestopięcioletni syn tej drugiej, Pelagius IV. Kontynuował on politykę ciotki, powoli przywracając władzę Cesarstwa nad kolejnymi królestwami, baroniami i księstwami Tamriel. Mimo stosowania metod poprzedniczki, jego sukcesy były zdecydowanie mniejsze - po długich latach wolności nawet najlżejsza władza zwierzchnia okazywała się dla mieszkańców poszczególnych prowincji nie do zniesienia - jednak dość duże, aby pod koniec jego czterdziestodziewięcioletnich rządów Tamriel było bliższe jedności niż kiedykolwiek od czasów Uriela I.

Nasz obecny władca, Jego Wspaniała i Straszna Wysokość Uriel Septim VII, syn

Pelagiusa IV, cieszy się ostrożnością Morihathy, zdolnościami politycznymi Uriela VI i talentami militarnymi Uriela V. Przez dwadzieścia jeden lat zaprowadzał w Tamriel rządy sprawiedliwości, dopóki w roku 3E389 Jagar Tharn, jego mag bitewny, go nie zdradził.

Tharn stworzył pułapkę międzywymiarową, w której uwięził Cesarza, a następnie z pomocą iluzji podszył się pod niego i przez dziesięć lat korzystał z cesarskich przywilejów nie kontynuując jednocześnie polityki rekonkwisty. Do dziś nie są znane pobudki, jakimi się kierował przez tę dekadę Tharn, ani też jego ewentualne sukcesy. W roku 3E399 nieznany bliżej bohater pokonał maga w lochach pod Pałacem Cesarskim i uwolnił Uriela VII z niewoli.

Od chwili odzyskania wolności Uriel Septim VII dokłada wszelkich starań, aby dokończyć wojny, które miały ponownie zjednoczyć Tamriel. Interwencja Tharna przerwała ten proces, ale wydarzenia, jakie nastąpiły po niej pozwalają wierzyć, że złota era rządów Tibera Septima może nastać w Cesarstwie jeszcze raz.

Krótka historia Cesarstwa, tom IV

FormId	skyrim.esm:01ACBC
Owning plugin	skyrim.esm
Local FormId	01ACBC
Editor ID	Book1CheapBriefHistoryoftheEmpirev4
Inventory image	(none)
Menu art	HighPolyBasicBook01
Value (gold)	2
Type	Book or tome
Weight	1
Can be taken	Yes
Teaches	(none)
Inventory description	(none)
Keywords	VendorItemBook
Locations	1223
Leveled lists	12
Scripts	0

© Bethesda Softworks LLC and the authors of the mods in the load order.
Exported and generated with SkyrimSourceExporter.